

HOTĂRÂRE

cu privire la contestația împotriva Hotărârii nr. 244/11 din 22 decembrie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, emise în privința judecătorului Grigore Manoli de la Judecătoria Chișinău, sediul Centru

9 iulie 2024
nr. 426/26

mun. Chișinău

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în componența:

Președintele ședinței:

Membrii:

Sergiu Caraman
Vasile Șchiopu
Ioana Chironet
Ion Guzun
Aliona Miron
Alexandru Postica
Maria Frunze
Tatiana Ciaglic,

examinând în ședință închisă contestația împotriva Hotărârii nr. 244/11 din 22 decembrie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, emise în privința judecătorului Grigore Manoli de la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, și luând act de informația membrului Consiliului Superior al Magistraturii, Ion Guzun,

C O N S T A T Ă :

Argumentele contestației:

La 21 februarie 2024, Lilia Vasilevici a depus contestația în privința acțiunilor judecătorului Grigore Manoli de la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, care a fost înregistrată cu nr. 821m.

În suport, Lilia Vasilevici a invocat dezacordul cu Hotărârea nr. 244/11 din 22 decembrie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, relevând că la 4 mai 2015 a depus cerere de chemare în judecată împotriva ex-procurorului Procuraturii mun. Chișinău, Ivan Diacov, și alții privind defăimarea și compensarea prejudiciului material și moral, la depunerea acesteia fiind scutită de la achitarea taxei de stat.

Lilia Vasilevici a notat că, timp de 8 ani 6 luni cauza civilă nu a fost examinată în fond, în opinia petiționarei, din cauză că judecătorii sunt părținatori cu ex-procurorul Ivan Diacov, fapt ce face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului și îi îngreădește accesul la justiție.

În aprilie 2023, cauza a fost repartizată judecătorului vizat în contestație și, deoarece se afla în procedura instanțelor mai mult de 8 ani, petiționara a depus o cerere suplimentară de majorare a cuantumului prejudiciului material, solicitând și scutirea de la achitarea taxei de stat.

Astfel, în ședința de judecată a cerut respectarea procedurii, iar în cazul în care va fi respinsă solicitarea de scutire de la plata taxei de stat, să-i fie acordat un termen suplimentar pentru achitarea acesteia. Însă, deși a întocmit în scris și a

expediat prin poșta electronică a instanței referința detaliată, cu indicarea legislației procesuale civile, care interzice scoaterea de pe rol acțiunii de bază în caz dacă a fost depusă cererea de majorare a cuantumului acțiunii, prin Încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 22 iunie 2023, cererea cu privire la scutirea de la plata taxei de stat pentru cererea de majorare a cuantumului prejudiciului material a fost respinsă și, concomitent, fără să-i acorde termen pentru achitarea taxei de stat, a fost scoasă de pe rol nu numai cererea de majorare a pretențiilor, dar și acțiunea de bază.

Respectiv, contestatara a considerat că judecătorul Grigore Manoli la pronunțarea Încheierii din 22 iunie 2023 a încălcat flagrant prevederile art. 3, 88 alin. (1) (2), 267 lit. k¹) din Codul de procedură civilă, menționând că acțiunea a fost depusă la 4 mai 2015.

Autoarea contestației a relevat că, instanțele judecătorești aplică legile procedurale civile în vigoare la data judecării cauzei civile, efectuării actelor de procedură sau executării actelor instanței judecătorești, precum și a actelor unor alte autorități în cazurile prevăzute de lege. Noua lege procesuală nu conduce la modificarea efectelor juridice deja produse ca rezultat al aplicării legii abrogate și nu le desființează. De la data intrării în vigoare a noii legi procedurale, efectele vechii legi încetează dacă noua lege nu prevede altfel. Legea procedurală civilă care impune obligații noi anulează sau reduce drepturile procedurale ale participanților la proces, limitează exercitarea unor drepturi ori stabilește sancțiuni procedurale noi sau suplimentare, nu are putere retroactivă.

În opinia contestatarei, instanța a procedat inexplicabil, or, în cazul când se respinge solicitarea de scutire de la plata taxei de stat, amânarea, eşalonarea acesteia, se acordă un termen pentru achitarea taxei impuse. Instanța de judecată prin încheierea analizată concomitent a decis respingerea cererii de scutire de la plata taxei de stat și scoaterea acțiunii de pe rol. Instanța a stabilit că urmează să fie achitată taxa de stat în sumă de 25.000 lei, însă nu i-a acordat reclamantei nici un termen pentru a alege: să plătească taxa stabilită, sau să accepte scoaterea de pe rol a cererii suplimentare.

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2023, a fost casată Încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 22 iunie 2023, cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în același complet de judecată, la faza de soluționare a cererii privind scutirea de la plata taxei de stat. Astfel, în opinia contestatarei, prin Decizia respectivă s-a demonstrat ilegalitatea acțiunilor judecătorului Grigore Manoli.

Reieșind din cele expuse, Lilia Vasilevici a solicitat anularea Hotărârii nr. 244/11 din 22 decembrie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, emise în privința judecătorului Grigore Manoli de la Judecătoria Chișinău, sediul Centru; tragerea la răspundere disciplinară a magistratului Grigore Manoli, potrivit prevederilor art. 4 alin. (1) lit. b), c) și i) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Toate aceste fapte, acțiuni/inacțiuni au fost reclamate de petiționară în conținutul sesizării nr. 936s-1351p/m, parvenite în adresa Inspecției judiciare la 6 octombrie 2023.

Inspecția judiciară, prin Decizia nr. 936s-1351p/m din 15 noiembrie 2023, a respins ca neîntemeiată sesizarea înaintată de Lilia Vasilevici, pe motiv că faptele expuse nu constituie abateri disciplinare în măsură să angajeze răspunderea disciplinară a judecătorului vizat, conform prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Lilia Vasilevici a depus contestație invocând dezacordul cu Decizia Inspecției judiciare nr. 936s-1351p/m din 15 noiembrie 2023, cu constatările reținute de inspectorul-judecător și a solicitat anularea acesteia și tragerea judecătorului la răspundere disciplinară.

Prin Hotărârea nr. 244/11 din 22 decembrie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, s-a respins ca fiind neîntemeiată contestația depusă de Lilia Vasilevici împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr. 936s-1351p/m din 15 noiembrie 2023, emise pe marginea sesizării depuse la 6 octombrie 2023 asupra acțiunilor judecătorului Grigore Manoli de la Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

Aprecierea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii:

În conformitate cu art. 1 alin. (1) Legea nr. 947 din 19 iunie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii este un organ independent, format în vederea organizării și funcționării sistemului judecătoresc, și este garantul independenței autorității judecătorești.

Prin Dispoziția alin. (3) art. 29 din Legea nr. 178/2014, Consiliului Superior al Magistraturii i-a fost atribuită competența de a examina contestațiile împotriva hotărârilor completelor de examinare a contestațiilor ale Colegiului disciplinar privind respingerea contestației împotriva deciziei Inspecției judiciare de respingere a sesizării.

În corespundere cu art. 22 alin. (4) din Legea nr. 947 din 19 iunie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, contestațiile împotriva hotărârilor adoptate de colegiul disciplinar se examinează conform prevederilor Legii nr. 178/2014.

Procedura de examinare a contestațiilor împotriva hotărârilor completelor de examinare a contestațiilor ale Colegiului disciplinar privind respingerea contestației împotriva deciziei Inspecției judiciare de respingere a sesizării, nu este stabilită prin Legea nr. 178/2014, astfel, că contestația va fi examinată în conformitate cu procedura stabilită pentru examinarea contestațiilor de Completul de contestații.

Art. 28 din Legea nr. 178/2014 stabilește procedura de examinare a contestației.

Consiliul Superior al Magistraturii relevă că, în procedura de examinare a unei contestații depuse împotriva *Hotărârii Completului de contestații, prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei inspectorului judiciar*, competența Consiliului constă în verificarea legalității unei hotărâri care nu are ca obiect de examinare o abatere disciplinară determinată și încadrată în prevederile art. 4 din Legea nr. 178/2014, Consiliul, care în această procedură deține statut de instanță quasi-judiciară, având competența de a respinge contestația ca neîntemeiată, (inadmisibilă) ori de a o admite cu restituirea către inspectorul-judecător pentru efectuarea cercetării suplimentare (art. 29 din Legea nr.178/2014).

În acest context și ținând cont de faptul că, acțiunile judecătorului Grigore Manoli de la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, la moment nu au primit o calificare care s-ar încadra în prevederile art. 4 din Legea nr. 178/2014, Consiliul Superior al Magistraturii apreciază contestația drept o chestiune fără o complexitate deosebită, care poate fi examinată în procedură scrisă.

În jurisprudența sa Curtea Europeană a recunoscut, că poate fi justificată renunțarea la ținerea unei ședințe *în cauze care ridică aspecte cu un caracter limitat* [Allan Jacobsson împotriva Suediei (nr. 2), pct. 49; Valová, Slezák și Slezák împotriva Slovaciei, pct. 65-68] sau chestiuni de drept fără o complexitate deosebită [Varela Assalino împotriva Portugaliei (dec.); Speil împotriva Austriei (dec.)]. Curtea a decis în repetate rânduri că, în acest domeniu, autoritățile naționale pot, ținând cont de cerințele de eficiență și economie, să renunțe la a se întruni în ședință, organizarea sistematică a dezbaterilor putând să constituie un obstacol în calea diligenței speciale necesare în domeniul securității sociale (Schuler-Zraggen împotriva Elveției, pct. 58; Döry împotriva Suediei, pct. 41; a se vedea, a contrario, Salomonsson împotriva Suediei, pct. 39-40).

Consiliul Superior al Magistraturii reține că Hotărârea motivată nr. 244/11 din 22 decembrie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar i-a fost adusă la cunoștință contestatarii Lilia Vasilevici la 8 februarie 2024, fapt contrasemnat de către aceasta în avizul de recepție.

Respectiv, contestația Lilee Vasilevici, înregistrată la 21 februarie 2024, a fost depusă cu respectarea termenului de contestare.

Cu referire la termenul de 30 de zile de examinare a contestației, stabilit de art. 39 alin. (2) din Legea nr. 178/2014, care a fost depășit, Consiliul relevă că, dispoziția din alin. (3) art. 29 din Legea nr.178/2014, prin care autorului sesizării i s-a acordat dreptul de a contesta Hotărârea Completului de contestații al Colegiului disciplinar la Consiliul Superior al Magistraturii, a fost introdusă prin Legea nr. 5 din 2 februarie 2023 pentru modificarea unor acte normative (răspunderea disciplinară a judecătorilor și activitatea Inspecției judiciare), în vigoare din 18 aprilie 2023.

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene la soluționarea chestiunilor ce vizează procedurile disciplinare împotriva judecătorilor în componența Consiliului Superior al Magistraturii trebuie să fie cel puțin jumătate din membrii săi, care să fie judecători aleși de colegii lor.

Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat necesitatea ca un număr important al membrilor organului (disciplinar) să fie ei însuși judecători, fapt care oferă o anumită garanție de imparțialitate (Oleksandr Volkov v. Ucraina, § 109, și Xhoxhaj v. Albania, nr. 15227/19, § 299, 9 februarie 2021, Catană v. Moldova).

În acest context, se reține că activitatea Consiliului Superior al Magistraturii, la capitolul ce ține de competența de a examina chestiuni cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, a fost blocată un timp îndelungat, din imposibilitatea de convocare a ședințelor cu participarea la aceste ședințe a cel puțin jumătate de membri judecători, din motive obiective.

Examinând contestația și materialele cauzei, în limitele controlului de legalitate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii consideră că, contestația

depusă de Lilia Vasilevici urmează a fi respinsă, cu menținerea fără modificări a Hotărârii nr. 244/11 din 22 decembrie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, emise în privința acțiunilor judecătorului Grigore Manoli de la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 3 din Legea nr. 178/2014, judecătorii răspund disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de prezenta lege. Încălcarea prevederilor altor acte normative atrage răspunderea disciplinară numai în cazurile în care fapta constituie o abatere disciplinară în conformitate cu art. 4.

Totodată, art. 18 din Legea nr. 178/2014 stabilește etapele procedurii disciplinare.

La caz, procedura a fost respectată.

Prin Decizia nr. 936s-1351p/m din 15 noiembrie 2023, Inspekția judiciară a respins ca neîntemeiată, sesizarea înaintată de Lilia Vasilevici, pe motiv că faptele expuse nu constituie abateri disciplinare în măsură să angajeze răspunderea disciplinară a judecătorului vizat, conform prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Prin Hotărârea nr. 244/11 din 22 decembrie 2023, Completul de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar a respins ca fiind neîntemeiată contestația depusă de Lilia Vasilevici împotriva deciziei Inspekției judiciare, reținând în concluzie aceleași motive.

Din contestația depusă împotriva hotărârii Completului de examinare a contestațiilor se atestă dezacordul Lilee Vasilevici cu acțiunile judecătorului Grigore Manoli din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cadrul examinării cererii de chemare în judecată înaintate de aceasta împotriva ex-procurorului Procuraturii mun. Chișinău, Ivan Diacov, și alții, privind defăimarea și compensarea prejudiciului material și moral.

Astfel, faptele invocate de Lilia Vasilevici drept încălcări admise de judecător, sunt raportate direct și în exclusivitate la soluția de respingere a cererii cu privire la scutirea de la plata taxei de stat pentru cererea de majorare a cuantumului prejudiciului material și a scoaterii de pe rol nu numai a cererii de majorare a pretențiilor, dar și a acțiunii de bază.

Aspectele la care se referă contestatarea de respectare a prevederilor procesuale în cadrul examinării unor cereri în cadrul unui dosar civil, pot fi verificate de o instanță judecătorească ierarhic superioară.

Este de menționat că, temeinicia Încheierii respective a fost verificată de instanța ierarhic superioară și, prin Decizia din 28 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost casată Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 22 iunie 2023, cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în același complet de judecată, la faza de soluționare a cererii privind scutirea de la plata taxei de stat.

În acest sens, este indubitabil că interpretarea și aplicarea normelor de drept exced sfera răspunderii, întrucât țin de raționamentul logico-juridic al magistratului. Verificarea corectitudinii constatărilor circumstanțelor de fapt ale cauzei, a aplicării și interpretării normelor de drept material, precum și a respectării normelor de drept procedural, la judecarea cauzei în primă instanță este competența instanței de apel, iar în instanța de apel, respectiv - a instanței de recurs.

Altfel spus, o neregularitate a actului judecătoresc constituie temei pentru formularea unei căi de atac, în timp ce răspunderea disciplinară poate fi antrenată în cu totul alte condiții decât cele prevăzute de lege pentru promovarea unei căi de atac.

Cu privire la acest aspect, reținând că prin sesizare/contestație se analizează și se impută magistratului modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale în raport cu împrejurările de fapt și de drept, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii învederează că modul în care judecătorul interpretează și aplică legea într-o cauză anumită nu este susceptibil de sancțiune disciplinară decât atunci, când neglijează din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual, situație ce nu se atestă la caz.

Mai mult, analiza pe care o face contestatarul excede limitele contenciosului disciplinar, întrucât controlul de legalitate în privința actelor de procedură efectuate într-un dosar se realizează în conformitate cu dispozițiile procedurale de către autoritățile competente și nicidecum nu de Inspekția judiciară, ori, în caz contrar, Inspekția judiciară ar subroga autorității judiciare competente să realizeze analiza de legalitate și temeinicie a actelor procedurale în discuție.

Prin urmare, este indubitabil că inspectorul-judecător și Completul de examinare a contestațiilor corect au indicat că, potrivit principiilor generale, nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise.

Astfel, se impune a nota că atât Completul de examinare a contestațiilor, cât și Inspekția judiciară just au concluzionat că, în virtutea atribuțiilor sale atribuite prin lege, Consiliul Superior al Magistraturii, nu are dreptul să intervină în procesul de înfăptuire a justiției, respectiv, să se pronunțe în privința legalității și temeiniciei actelor de dispoziție ale instanței de judecată, deoarece argumentele din sesizare se referă la acțiuni procedurale, care pot fi invocate în procedura legală de atac și care nu poate fi înlocuită prin alte modalități, inclusiv prin solicitări de tragere a judecătorului la răspundere disciplinară.

În caz contrar, acțiunile de expunere a opiniei în privința actelor judecătorești adoptate, de apreciere a probelor din dosar, corectitudinii aplicării legislației etc, ar constitui o imixtiune gravă în actul de justiție.

În exercitarea atribuțiilor, judecătorii beneficiază de libertatea neîngrădită de a soluționa cauzele în mod imparțial, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și propriile aprecieri, neafectate de rea-credință.

Potrivit legii, judecătorul poate fi atras la răspundere doar în cazurile stabilite exhaustiv de Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, fără a fi admisă o interpretare generală a temeiurilor de atragere la răspundere disciplinară a judecătorului.

În susținerea celor invocate de autorul sesizării, în aspectul pretinselor încălcări a normelor legale și a drepturilor procedurale, nu s-a făcut referire la un act judecătoresc al instanței competente, din care să rezulte încălcarea legii care să întrunească elementele abaterii disciplinare.

Respectiv, cele expuse în sesizare și contestație nu denotă fapte, acțiuni, manifestări prin care să fie afectate drepturile și libertățile fundamentale, încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

În opinia Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, autorul contestației nu face referință la abaterile disciplinare prevăzute de lege, invocând abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) al Legii nr. 178, susținând ilegalitatea acțiunilor judecătorului, în esență își exprimă dezacordul cu soluția instanței, referindu-se la prevederile legale, care, în opinia acestuia, urmau a fi aplicate raportului juridic.

Prin expunerile din sesizare/contestație, în modul cum au fost formulate, autorul își impune interpretările sale personale asupra circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, fapt inadmisibil, deoarece înseamnă o ignorare a principiilor legale și constituționale, conform cărora judecătorul este independent, iar hotărârile/ încheierile judecătorești sunt supuse numai controlului judiciar.

Mai mult, potrivit principiilor constituționale, judecătorul în procesul judecării cauzei, trebuie să decidă liber, fără careva influențe, presiune sau amenințare, concluziile, opinia care și-o formează la efectuarea justiției nu poate fi cenzurată, decât în ordinea căilor de atac ordinare și/sau extraordinare prevăzute de lege, dar nicidecum în cadrul unei proceduri disciplinare.

La caz, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii consideră necesar a evidenția că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ceea ce presupune că, nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire al unui judecător decât prin procedurile judiciare stabilite.

Concomitent se atestă că, în acțiunile judecătorului vizat în sesizare nu s-au constatat careva acțiuni ce ar putea fi considerate fapte care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției în așa măsură, încât să afecteze încrederea în justiție, comise în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în afara acestora, iar în vederea argumentării acestei poziții, alegațiile contestatorului sunt îndreptate exclusiv împotriva actului judecătoresc adoptat de judecători în cadrul examinării cauzei, alegații care nu pot forma obiectul unui contencios disciplinar, deoarece opinia unui judecător exprimată în actul judecătoresc nu poate fi cenzurată prin solicitări de atragere la răspundere disciplinară a judecătorului pentru că a emis un act judecătoresc cu care partea participantă la proces nu este de acord.

De altfel, reieșind din conținutul contestației, contestatara nu și-a concretizat argumentele prin expunerea concretă a faptelor comise de către judecător în stare să confirme abaterile disciplinare imputate judecătorului, solicitând sancționarea în baza normelor generale de etică, însă imputarea oricărei încălcări implică confirmarea prin probe, la caz, astfel de probe, nu au fost prezentate, alegațiile urmând a fi calificate ca aprecieri subiective ale autorului cu caracter declarativ.

Din verificarea argumentelor actului de sesizare și contestației, a probelor administrate, se constată că, faptele expuse nu întrunesc elemente constitutive ale abaterilor disciplinare, în stare să angajeze răspunderea disciplinară a judecătorului Grigore Manoli din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

La fel, sunt neîntemeiate și criticile aduse de autorul contestației Completului de examinare a contestațiilor și inspectorului-judecător, în situația în care materialele denotă cu certitudine că sesizarea și contestația au fost examinate

minuțios și multiaspectual, a fost dată apreciere tuturor circumstanțelor, fiind emisă o decizie legală și întemeiată.

Este de menționat că prin lege organică, și anume în articolele 27-29 din Legea nr. 178/2014, a fost reglementată detaliat procedura de examinare a contestațiilor împotriva deciziilor Inspecției Judiciare și împotriva hotărârilor Completului de contestații al Colegiului disciplinar.

Astfel, o persoană interesată, căreia Inspecția judiciară i-a respins o sesizare, poate utiliza două căi de atac prevăzută de lege, depunând o contestație la Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar și alta - la Consiliul Superior al Magistraturii. Aceste două etape procedurale, prevăzute de legea organică, reprezentând activități quasi-judiciare, garantează în măsura stabilită de art. 6 CtEDO accesul la justiție în raport cu autorul sesizării, întrucât conțin atât șanse, garanții ale apărării dreptului pretins încălcat, cât și rigori de formă, conținut și termene de procedură.

Din aceste considerente, Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, adoptată pe marginea contestației depuse de Lilia Vasilevici împotriva Hotărârii nr. 244/11 din 22 decembrie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, va fi una fără drept de contestare.

Astfel, art. 27 din Legea nr. 178/2014 stabilește competența și activitatea Completelor de examinare a contestațiilor ale Colegiului disciplinar.

Succesiv, potrivit alin. (1) art. 29 din Lege, hotărârea privind respingerea sesizării se adoptă cu votul unanim al membrilor completului de contestație, iar alin. (3) art. 29 din Lege acordă dreptul de contestare a hotărârii privind respingerea contestației împotriva Deciziei Inspecției judiciare de respingere a sesizării, la Consiliul Superior al Magistraturii.

Această concluzie corespunde exigențelor cuprinse în jurisprudența Curții Constituționale și a CtEDO.

Astfel, prin Decizia nr. 137 din 29 septembrie 2022, Curtea Constituțională a Republicii Moldova, examinând excepția de neconstituționalitate a articolului 29 alin. (3) din Legea nr. 178/2014, a menționat că pentru ca articolul 6 § 1 din Convenție să fie aplicabil, trebuie să existe o „dispută” cu privire la un „drept” despre care se poate afirma că este recunoscut în dreptul național, indiferent dacă este protejat sau nu de Convenție (Regner v. Republica Cehă [MC], 19 septembrie 2017, § 99; Denisov v. Ucraina [MC], 25 septembrie 2018, § 44).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin jurisprudența sa, interpretând articolul 6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a stabilit că „dreptul la un tribunal” (accesul liber la justiție) nu este unul absolut, poate fi limitat, reglementarea sa fiind adesea variabilă în timp și în spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale 6 indivizilor (cauzele Golder contra Regatului Unit al Marii Britanii din 21 februarie 1975, §38, Ashingdane contra Regatului Unit din 28 mai 1985, §57). Condiția impusă constant de jurisprudența Curții în aplicarea articolului 6§1 din Convenție cere ca limitările operate de către statele contractante să nu restrângă nejustificat accesul individului la un „tribunal” în măsura în care dreptul în discuție să fie afectat în chiar substanța sa.

În aceeași măsură, Curtea Constituțională a stabilit că, potrivit art. 26 alin. (1) din Legea nr. 178/2014, în cazul în care nu se constată existența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare sau faptele invocate în sesizare nu se confirmă

prin probele administrate în procesul verificării prealabile, inspectorul-judecător elaborează o decizie motivată de respingere a sesizării, care poate fi contestată în fața completelor de examinare a contestațiilor ale Colegiului disciplinar. Curtea Constituțională a menționat că, existența unui drept de acces la un tribunal împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării, nu a demonstrat existența unui drept „civil” care poate fi apărut în justiție. Răspunderea disciplinară a judecătorilor reprezintă o procedură de drept public care urmărește să asigure responsabilitatea judecătorilor și, prin urmare, încrederea publicului în justiție. Fără a nega importanța acestei instituții, Curtea Constituțională a menționat că, în eventualitatea sancționării disciplinare a unui judecător, persoana care a depus sesizarea nu va obține vreun avantaj patrimonial sau nepatrimonial care ar putea fi catalogat ca un drept „civil”.

Curtea Constituțională a statuat că, printr-o faptă comisă de un judecător, ar putea fi lezate drepturile fundamentale ale unei persoane. Totuși, încălcările în discuție pot fi remediate prin intermediul altor mijloace, e.g. exercitarea căilor de atac împotriva hotărârii care lezează un drept, formularea unor acțiuni civile în despăgubire (e.g. pe baza Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești sau pe baza Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești) sau alte remedii care pun în aplicare obligațiile pozitive ale statului de a asigura protecția drepturilor omului.

În această ordine de idei, nu va putea fi invocat faptul cu referire la o pretinsă îngrădire a accesului la justiție, întrucât în această situație cadrul normativ pertinent instituie o triplă jurisdicție la examinarea sesizării, iar hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii va fi una irevocabilă.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea 947 din 19 iulie 1996, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor prezenți, cu excepția cazului prevăzut în art. 19 alin. (4).

Potrivit art. 15 alin. (2) din Legea 947 din 19 iulie 1996, ședința Consiliului Superior al Magistraturii este deliberativă dacă la ea participă cel puțin două treimi din membrii care sunt în exercițiul funcției și nu se află în situațiile menționate la art. 18 alin. (1) din Legea menționată.

Având în vedere cele expuse și urmare a exprimării votului membrilor prezenți la ședință, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii cu 8 (opt) voturi „pro” și 0 (zero) voturi „împotriva” respinge contestația depusă de petiționara Lilia Vasilevici împotriva Hotărârii nr. 244/11 din 22 decembrie 2023.

În concordanță cu art. 39 și 40 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, art. 22, 24 și 25 din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 și art. 191 alin. (5) din Codul administrativ, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. Se respinge contestația, depusă de Lilia Vasilevici împotriva Hotărârii nr. 244/11 din 22 decembrie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, emise în privința judecătorului Grigore Manoli de la

Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

2. Se menține fără modificări Hotărârea nr. 244/11 din 22 decembrie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar.

3. Prezenta Hotărâre este irevocabilă.

4. Copia prezentei Hotărâri se expediază spre informare persoanelor vizate și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

**Președintele ședinței Plenului
Consiliului Superior al Magistraturii**

Sergiu CARAMAN